

U-baaten et nyt skud. Vidnet hadde vagt paa broen, og blev skibet straks stoppet. U-baaten hadde 3 signalflag oppe, men forstod man ikke hvad de betød. Efter at første skud var gaat blev to livbaater svinget ut, og efter 2det skud var baatene kommet paa vandet. Der hengik ca. 12 minutter mellem første skud og det tidspunkt da livbaatene var sat paa vandet. Alle mand gik i livbaatene og rodde bort til U-baaten, som ikke hadde noget synlig nummer eller merke. Vidnet kunde ikke se hvorvidt U-baaten var tysk, men hørte vidnet at der blev talt tysk ombord. Vidnets baat hvori kapteinen ogsaa befandt sig, blev av U-baaten trukket tilbake til skibet, og gik denne livbaats samtlige mandskaper undtagen vidnet ombord i «Manx King» for efter anmodning av U-baaten at svinge ut en baat som U-baatens folk vilde benytte. Ca. 10—12 av U-baatens folk gik ombord i skibet og anbragte bomber. Vidnets baat med tilhørende mandskaper rodde derefter ned til styrmandens baat som laa længere ute. Begge baater satte derefter seil i VNV-lig retning og seilte saaledes ca. 27 timer, og blev optat av en engelsk dampbaat «Anchites» av Liverpool, hvor de blev godt mottat. Vidnet saa ikke at «Manx King» blev sænket.

Oplæst og vedtat.

Vidnet edfæstedes.

Fremstod

3dje vidne, Wilhelm Erikson, 26 aar gl., hjemmehørende i Stockholm, var tømmermand paa «Manx King».

Vidnet formantes og forklarte at «Manx King» avgik fra New York for Rio de Janeiro den 23de juni d. a., lastet med stykgods. Mandag, antagelig 8de juli, traf de en U-baat som skjøt 3 skud, og gik de i livbaatene efter 2det skud. De befandt sig da efter hvad vidnet har hørt paa ca. 40° N. Br. og 52° L. V. U-baaten hadde intet synlig navn eller nummer. Vidnet saa at 11 mand fra U-baaten gik ombord i «Manx King», efter at skibets mandskap var gaat i livbaatene, og vidnet saa at U-baatens folk satte bomber

ombord i skibet. «Manx King»s mandskap rodde væk og satte seil, og saaes «Manx King» helt til den forsvandt i horisonten, men kunde de ikke se at nogen sænkning fandt sted, og hørtes ingen eksplosion. Veiret var ved anledningen disig, og var der meget høi sjø.

Oplæst og vedtat.

Vidnet edfæstedes.

Vidnet forklarte sig iøvrig overensstemmende med 2det Vidne; derefter blev kapteinens rapport oplæst for 2det og 3dje vidne, som intet hadde at bemerke.

Forretningen sluttet.

(Sign.) O. Tostrup,
vicekonsul.

(Sign.) O. Stark.

(Sign.) Andr. Olsen.

D/S «Kong Guttorm» (H. D. J. Q) av Kristiania.

Reg.ton br.: 731, ballast, ødelagt 11te juli 1918 paa reise fra Caen til Swansea. Omkommet: 11 mann.

Aar 1918 den 15de juli avholdtes efter berømmelse sjøforklaring paa generalkonsulatet i London i anledning av D/S «Kong Guttorms» sænkning den 11te s. m., hvorved skibets fører og 10 mand av besætningen maa befryktes at være omkommet.

Forretningen administrertes av generalkonsul W. Eckell, og som bisittere fungerte fhv. skibsfører H. Stranger Sand og fhv. skibsfører Andreas Floor.

Ifølge «Norges Handelsflaate 1917» tilhørte D/S «Kong Guttorm» av Kristiania, kjendingssignal H. D. J. Q., Det Søndenfjeldske Norske Dampskibsselskap, Kristiania. Det var bygget av staal i 1901 i Kristiania, var drægtig 731 tons brutto og 422 tons netto, og hadde klasse 1 A 1 i «Norsk Veritas». Om fartøiets værdi og assurance foreligger ikke opplysning.

Som vidner fremstod de fire overlevende, nemlig:

1. Matros Ingvald Wangberg, 24 aar, av Trondhjem.

2. Matros Thorolf Hansen, 26 aar, av Brunlanæs pr. Larvik.
3. Fyrbøter Jan Laandert Hoppel, 32 aar, av Rotterdam.
4. Fyrbøter Johannes Kruse, 28 aar, av Amsterdam.

Edens betydning blev foreholdt vidnerne, som derefter fratraadte, undtagen:

1ste vidne, matros Wangberg, som forklarte, at fartøiet var paa reise fra Caen til Swansea i ballast og gik i konvoy. Vidnet hadde vakt og skulde avløse ved roret kl. 6 em. Litt før kl. 6 sat vidnet i lugaren forut og røkte en pipe. Man pleiet ikke at ha nogen paa utkik om dagen. Da vidnet ved $\frac{1}{2}$ 6-tiden gik forut, var kapteinen, styrmanden og rormanden, Mikal Ingvald Berntsen, ved roret. Der blaa-
ste en frisk vestlig bris med adskillig sjø, og man var omtrent 30 kvartmil sydost av Portland Bill. Styrmanden hadde to timer tidligere, mens vidnet stod tilrørs, rapportert til skipperen, at de var 50 mil av Portland, og vidnet beregner, at de siden da hadde tilbakelagt 20 mil. Pludselig hørte vidnet et brak, som antagelig kom fra midtskibs. Vidnet var sidstemand ut av lugaren, hadde tat av sig troien og tat paa sig livbelte. Kommen ut fandt han skibet ligge over til styrbord og fordækket fuldt av vand. Broen kunde ikke sees for røk. Sprang op paa bakken, og ikke før var vidnet kommet derop, før skibet sank og trak vidnet med sig. Der var ikke tid til at hoppe overbord. Der forløp knapt mere end et halvt minut fra eksplosionen fandt sted og til skibet forsvandt. Vidnet saa ingen andre. Efter at ha ligget i vandet et kvarters tid blev vidnet optat av en patrolbaat sammen med de tre andre reddede, hvorhos patrolbaaten telegraferte til en anden baat om at avsøke ulykkesstedet. Vidnet og de tre andre blev vel mottat ombord og blev landsat i Weymuth samme aften.

Vidnet antar, at eksplosionen skyldes en mine. I høi sjø vilde en ubaat ha vanskelig for at avfyre en torpedo, uten

at ha taarnet over vandet, og man hadde ingenting set. «Kong Guttorm» var anden baat i konvoien fra patrolbaaten.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet fratraadte.

2det vidne, matros Hansen, fremstod og forklarte, at han ved leiligheten hadde frivakt og laa i sin køie forut. Pludselig skedde en sterk eksplosion, saa skibet rystet. Vidnet sprang paa dæk. Skibet laa over til styrbord med en stor bule i bakbords side; oppe paa broen var alt styrtet sammen. Vidnet sprang op paa bakken og gik straks efter ned med skibet, laa 15 à 20 minutter i vandet og blev saa optat av patrolbaaten. Vidnet hørte de to hollændere rope, men saa intet til nogen av de savnede. Vidnet tør ikke uttale sig om, hvorvidt eksplosionen er foraarsaket av mine eller torpedo.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet fratraadte.

3dje vidne, fyrbøter Hoppel, fremstod og forklarte, at han og Kruse begge hadde frivakt og var i lugaren forut. Vidnet blev vækket av eksplosionen og sprang ut paa dæk, men blev paamindet av Kruse om at ta livbelte paa og sprang ind efter dette. Skibet laa over til styrbord, kul, røk og træstykker kom ned, saa vidnet knapt kunde se. Sprang op paa bakken og gik ned med skibet, fik fat i en luke og holdt sig fast i den, til han blev optat. Vidnet saa ingen av de savnede, undtagen en matros Edvard, som, idet vidnet kløv op lederen til bakken, kom ut av gangen. Skibet laa da allerede meget over. Vidnet kan ikke si, om eksplosionen var foraarsaket av mine eller torpedo.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet fratraadte.

4de vidne, matros Kruse, fremstod og forklarte, at han, da eksplosionen indtraf, sprang op paa dæk og bakken og gik ned med skibet. Har intet set til de savnede.

Oplæst og vedtat.

Vidnerne, som ikke hadde paahørt hinandens forklaringer, fremstod og blev edfæstet.

Bisitterne finder intet at anmerke.
Forretningen avsluttet.

Waldemar Eckell (sg.).

H. Stranger Sand (sg.). A. Floor (sg.)

Seilskib «Miefield» (W. J. T. C.) av Farsund.

Reg.ton br.: 1368, last: kul, ødelagt 16de juli 1918 paa reise fra Newport, Mon. til Reykjavik. Omkommet: ingen.

Aar 1918 den 22de juli avholdtes efter berammelse sjøforklaring paa generalkonsulatet i London i anledning av bark «Miefields» sänkning den 16de samme maaned.

Forretningen administrertes av generalkonsul W. Eckell, og som bisiddere fungerte fhv. skibsfører H. Stranger Sand og fhv. skibsfører Andreas Floor.

Kaptein Carl Emil Fredriksen, av Lund pr. Kristiansand S., fremstod og forklarte, at han var fører av bark «Miefield» av Farsund, kjendingssignaler W. J. T. C., drægtig 1368 tons brutto, 1275 tons netto, bygget av staal i Glasgow i 1890, klasse 100 A 1 i Lloyds Register værdi og assurance ubekjendt.

Fartøiet, som tilhørte skibsreder J. Samuelsen, Farsund, og som hadde en besætning av 15 mand foruten føreren, var paa reise fra Newport, Mon. til Reykjavik med 2218 tons kul (værdi og assurance ubekjendt) da det den 16de juli blev sænket av en tysk undervandsbaat 82 kvartmil sydvest av Fastnet.

Da deponenten ikke fik med sig fartøiets dagbok, frømla han en skriftlig beretning av følgende indhold:

London 22de juli 1918.

Utdrag av bark «Miefields» journal.

Var lastet i Newport, Mon. med kul til Reykjavik, Island. Hadde en av gover-

mentets taugbaater, som skulde taue os til mindst 10° w. l. Gr.

Reisen begyndte lørdag den 13de juli 1918 fra Barry Roads. Vinden SWlig laber, klar luft, smul sjø.

Intet nævneværdig hente førend tirsdag 16de juli klokken 2 efterm. Greenwich tid da taugbaaten signaliserte til os at han hadde maskinskade og kunde ikke taue os videre saa vi satte alle seil og lot slæperen gaa. Da var vi efter observation paa 50°17' N. br. og 10°45' L. W. f. Gr. Vinden var da WSWlig frisk med vesterlig swell. Blandet luft.

Styrmanden hadde vagt paa dæk. Klokken 5,20 efterm. hørt og saaes første skud. Styrmanden sang øieblikkelig ut «undervandsbaat» bak storrærne», de ene skud efter det andet fulgte og vi tok til livbaaterne for at se til at komme væk fra skuten saa fort som mulig for alle skud var rettet mot skibet (riggen). De skjød ca. 30—40 skud (halve kugler, halve granater).

Da u-baaten fik livbaaterne isigte stoppet de skytningen og styrte ned mot os. Vi stoppet da al roning ventende. Da u-baaten kom ved siden av os ordrede de kapteinen og baatmandskap ombord, etterpaa gik der en officer og fire mand i baaten fra u-baaten og til skibet hvor de tok al den proviant klæder etc. de behøvet. De gjorde to turer, sidste tur hængte de de fire bomber paa utsiden av skuten og de eksploderte klokken 8,40 efterm. og klokken 8,45 sank skibet.

Næste morgen klokken 8,45 blev vi optaget av to amerikanske destroyere og ankom fredag den 19de juli til Portsmouth.

Næste dag ankom London.

(Sign.) C. E. Fredriksen,
fører.

Deponenten henholder sig til det i beretningen anførte og tilføier paa forespørsel, at han, da han fra ubaaten atter kom i styrbords baat, fandt at tyskerne fra denne hadde tat mandskapets oljeklær og fyrstikker. Heldigvis var de klær, som hørte livbaaten til, i behold. Tyskerne